FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS
Zwettl, Ende 12. Jh.
Seite 227r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

confitebit lingua hebraica. lingua greca.
lingua latina me esse regem iudeorum. immore
gem regum. et dnum dnantium. nec erit
iritum quam uis eum hyronia. quam uis eum hos
tili irrisione sepserit. ihc nazarenus rex iu
deorum. id saluator scs. rex omnium do confiten
tium. Tale uidentes regem salemone sorto
re illu fuisse die desponsionis illi. et die leticie
cordis ei. Desponsionis quide ei quasibi ge
ciam plium sanguine desponsaunt despon
sionis multum differentes ad esponsionib
carnis sine hu sedi. qm ille a uoluptate in
cipiunt et in dolore desinunt. ista autem
desponsio incipit a dolore ut dicet ds ms
ds ms ut quid dereliquisti me. et pficitur
in etna uoluptate et leticia cordis ei quia pr
dolorem mundane replet dixit o sumatiue.

Vid porro uidebitis in agonia
ei. in sudore ei qui eo plixi orante
factus est sicut gutte sanguinis de
currentis in terra. Quid in tanto
miraculo uidebitis. non enim tantum haber
miracli quod de uulneribus ei sanguis effluxi.
quia solitum est naturale est uulnerata car
ne sana cute sanguine fluere. hoc insolitu
est supra nata est integra carne. sana carne
sanguine psudore de toto corpore in tam
decurrere. Miraculu regi magis attentos
face uos debet. ut uideatis quod na sit. Qd
nam est. n uehemens uidaice accusancium
psidie. n terribilis dampnacio ppli particide.
Accessisti inquit apls ad meditatorem ihm
et sanguinis aspsione meli loquente quam
abel. Quid fecisti ait dns ad cain. Vox sangu
nis fris tui clamat ad me de tra. Nun g ma
ledictus eris supra tra que aperuit os suum et suscepit
sanguine fris tui de manu tua. Vagus
et pfugus eris supra tram. Quod illi cain pillo
abel dix non diceret ide ds in dis pfilio suo
uidens ei sanguine agonizantis et in ago
nia plixe orantis. sanguine meli clamante
meli loquente quam abel sicut apls dixit.
Ve g tantu miraculu sudoris non ociosum
fuit. quia contra infelices et impios homi
cidas uideos in psagium iudicii terribilis
et uindicte horribilis intra decuerit.

Hoc omib his suum sapientia que apud ipm
est. manifeste gessit officu. latente et no
tam ociosa et se continente intra fortitudi
ne que similiter a ipm est. sicut pdictu fuerat
in abacuc. Cornua in manib ei. ibi absco
dita est fortitudo ei. Cornua que erant
in manib ei. brachia ceis intelligim quib
erant confixe manus eius. Quom ibi ab
scondita est fortitudo ei. Videlicet nulla
putabat esse fortitudo ei. Denique hominis
fortitudo maxime pollet in brachiis et
manib ei. At ille confixis manib in cce
pendebat. Videbat g quod nulla esset for
titudo ei. sz nulla erat immo magna erat.
iamque abscondite opabat. Iam draconis
eum devorare se putantis dentes inusi
bilesinusibiliter confringebant. et gu
turis ei baratrum quasi hamo feriro stri
gulabat. Opacionis huice signa queda
usibilia statim claruerunt. et nos ds
auribus nris audiuim. Iam illo emitten
te spm. ecce uelu templi scissu est in duas
ptes a summo usque deorsum. et tra mota e
et petre scisse sunt et monumta aperta sunt.
et multa corpa sco q dormierant surrexe
runt. et exeuntes de monumtis non qui
de ante sz post resurrectione ei uenerunt
in ciuitate scam. et apparuerunt multis.

Iba deficiunt eum de fortitudine ub
loqui cupim. de fortitudine ubi quod erat
et quod est illo spu siue anima quam mo
riens emisit xpc ihc. Cur autem iba defici
unt. nisi quod non sentim. non sentire
mem quam ualidu quom ualidu sit illd